

Dubbel ro od

Bennie Hendriksen: 'Economische koei en en geen veearts'

Met het opstarten van een tweede melkrobot zetten Bennie en Rita Hendriksen in het Deense Rødekro hun oude melksysteem meteen aan de kant. Bennie Hendriksen: 'Op een gegeven moment kies je voor een bepaald systeem en dan moet je daarvoor gaan.'

Rode koeien en rode robots, de rode kleur overheerst duidelijk op het bedrijf van Bennie (48) en Rita (45) Hendriksen in het Deense Rødekro. Twee keer koos het geëmigreerde koppel bewust voor rood. Voor het melken van de bijna 150 melkkoeien zijn inmiddels twee Lelyrobots ingeschakeld. Oorspronkelijk startten Bennie en Rita met één automatisch melksysteem. 'De start kostte wat melk, zeker bij de koeien die al 200 dagen aan de melk waren. Als die maar genoeg komen, is er geen probleem. Doen ze dat niet, dan merk je dat meteen aan de productie.'

Alles aanhouden

De familie Hendriksen heeft een dubbele emigratie achter de rug: van de Achterhoek naar Groningen en vervolgens naar het Deense Jutland. 'De stap naar Denemarken was net zo groot', beweert Hendriksen. Ongeveer dertien jaar geleden startte het koppel met ongeveer zestig hectare, 560.000 kg melkquotum, twintig zwartbonte en zeventig roodbonte koeien. 'Het waren bijna vleeskoeien,' grapt Bennie als hij terugdenkt aan de beginperiode, 'en toch hebben we nooit andere koeien gekocht.' Het vee vervangen was een optie die

Rita en Bennie Hendriksen: 'Elke druppel melk telde bij de start'

nooit aan de orde is gekomen. 'Bij het eerste bezoek wilde ik al de helft opruimen. Toen we hier waren, moesten we maar aan één ding denken: de tank moet vol. Elke druppel eruit halen, dat was het enige dat telde.' Na twee jaar werd dan ook 300.000 kg melkquotum bijgekocht. 'Dat leverde wel een hoop extra werk op. Vooral het melken duurde veel langer. Maar we hebben het gered.'

De huidige melkveestapel telt op jaarbasis gemiddeld 145 tot 150 melkkoeien, hoofdzakelijk roodbont van kleur. Het melkwerk is sinds twee jaar definitief door de Lely-melkrobots overgenomen. 'De oude melkstal hebben we meteen gesloopt', vertelt Bennie. 'Op een gegeven moment kies je voor een systeem en dan moet je daarvoor gaan.' De koeien zijn in twee homogene groepen gehuisvest. 'Als we de koeien in dezelfde groep kunnen houden, dan doen we dat. Met nieuwe vaarzen durven we af en toe te schuiven. Een hoge achteruier kan de nieuwe robot veel beter vinden.'

Het loslaten van het oude melksysteem en het opstarten van een tweede melkrobot kostte het bedrijf een aantal koeien. 'Enkele oudere koeien die door de ophangband gingen, konden we niet met de robot melken. Maar ook in een gewone melkstal zouden die koeien problemen geven.'

De arbeidspiek tijdens de opstartperiode van de melkrobots lijkt nu definitief achter de rug. 'We runnen het bedrijf zoveel mogelijk met z'n tweeën', benadrukt Bennie. 'Een aantal jaren waren we de grootste onder de roodbontbedrijven in Denemarken. Toch is dat niet ons doel. We hopen dat we hier ons geld kunnen verdienen, ook voor de toekomst. We kunnen nu alles zelf rond krijgen en willen ook de komende jaren een familiebedrijf blijven.'

Liever gemiddeld

Door de huidige bedrijfsbezetting zijn beide melkrobots druk bezocht. 'Normaal is er twee uur reserveruimte per robot', verduidelijkt Hendriksen. 'Laatst hebben er veel koeien gekalfd en dan is de ruimte beperkt. Op dergelijke momenten kun je niet hebben dat een van de robots het laat afweten.' Ook de voorbereiding naar keuringen toe veranderde door de melkrobot. 'Onze koeien zijn niet meer gewend om met een overvolle uier te staan. Sommige koeien worden tot vijf keer per dag gemolken. Koeien die pas gekalfd hebben, kunnen dus be-

02532 (v. Cadon), 88 punten. Eerste lijst: 10.512 kg 4,52 3,75

ter thuisblijven, anders kun je ze amper voorbrengen in de keuringsring.' Fokkerij is een geliefde bezigheid van de familie Hendriksen. Jaar na jaar doet een aantal van hun koeien mee aan de nationale show in Herning. En met hun bedrijfsgroep wonnen ze al diverse keren op de regionale keuring in Aabenraa. 'In het begin was het zoeken naar de juiste combinaties in de fokkerij', verwijst Bennie naar de Deense achtergrond van de koeien. Bij de start werd bijna alleen met Deense stieren gewerkt, later kregen importstieren uit Nederland en Duitsland kansen. Rietjes van Canvas, Ludox, Elayo, Lichtblick, Avanti en Monaco bevolken het stikstofvat. 'Het duurt een tijdje voor je echt op dreef bent met de fokkerij. Ik heb soms wel moeite om mijn hand omhoog te houden op een fokveeveiling. Maar als je daarmee naar een keuring gaat, dan heb je dat dier toch niet zelf gefokt.'

De vraag naar het fokdoel is snel en resoluut beantwoord. 'Dat de koeien zo oud mogelijk worden', klinkt Bennie Hendriksen zelfverzekerd. 'Benen en uier zijn belangrijk en melk is ook altijd welkom. Maar een koe met slechte benen en

15.000 kg melk blijft ook niet lopen. Geef mij dan liever een koe met goede benen en een gemiddelde productie.' Gemiddeld produceren de roodbonte pupillen van Bennie en Rita Hendriksen ongeveer 9000 kg melk met 4,50% vet en 3,75% eiwit. 'Een twintigtal koeien geeft meer dan 10.000 kg melk.' Bennie noemt Rudidochter 1825, die met 15.600 kg melk als hoogst productieve roodbonte in Denemarken eindigde, als voorbeeld. 'Toch melken we ook koeien van 7000 en 8000 kg melk. Aan die koeien mankeert nooit iets. In de melkveehouderij draait alles om economische koeien en proberen de veearts van het erf te houden.' De vervanging lag afgelopen jaar onder de twintig procent. 'Ik verkoop liever een vaars om vervolgens een oude koe wat langer aan te houden', beklemtoont de melkveehouder. Afgelopen jaar vertrok een tiental vaarzen naar Oostenrijk. 'We zoeken van tevoren uit wat we echt niet kwijt willen. De dieren van onze favoriete koefamilies, die zijn niet te koop.'

Annelies Debergh

